

Buck este un câine deosebit de inteligent, care trăiește fericit în familia unui judecător. Dar, la un moment dat, viața lui se schimbă dramatic. Este vândut pe ascuns și nevoit să schimbe numeroși stăpâni. La acea vreme, tocmai începuse Goana după aur din regiunea Klondike, iar Buck va lua parte la ea vrând-nevrând. Oare se va mai întoarce în mijlocul familiei în care s-a simțit atât de iubit și de protejat? Sau poate va alege calea sălbăticiei?

În această carte vei descoperi:

- ✓ informații despre viața scriitorului Jack London
- ✓ dosare intitulate *Rasa Husky*, *Goana după aur din Klondike*
- ✓ activități de înțelegere a textului, de scriere creativă etc.
- ✓ test
- ✓ fișă de lectură
- ✓ dicționar de termeni dificili

Jack London

CHEMAREA STRĂBUNILOR

Adaptare după Jack London

Nr. 2 (140) anul XV

Publicația **DOXI** poate fi utilizată ca suport didactic pentru activitatea la clasă. Materialele din publicație sunt în conformitate cu programele școlare pentru învățământ primar și gimnazial.

Chemarea străbunilor de Jack London
Traducere și adaptare: Cristina Mărculescu
Ilustrații: Marco Somà
Grafică: Sergio Elisei
Layout: NoCode - Torino
Credite foto: Corbis, Shutterstock
Adaptare layout: Cristina Topuzaru

CD CENTER
Str. Logofătul Tăutu nr. 67, sector 3, București
cod 031212
(+4)021.337.37.17; 0752 237 876
www.doxi.ro

© Logourile Doxi – Club de Lectură și DOXI – Lumea mare a celor mici sunt mărci înregistrate.
Toate drepturile rezervate.
Reproducerea oricărui material din această publicație este categoric interzisă în lipsa consimțământului prealabil al editorului. Textele publicate respectă normele ortografice, ortoepice și de punctuație ale Academiei Române.
Tipărit în România
I.S.N. 1584-2576

Cuprins

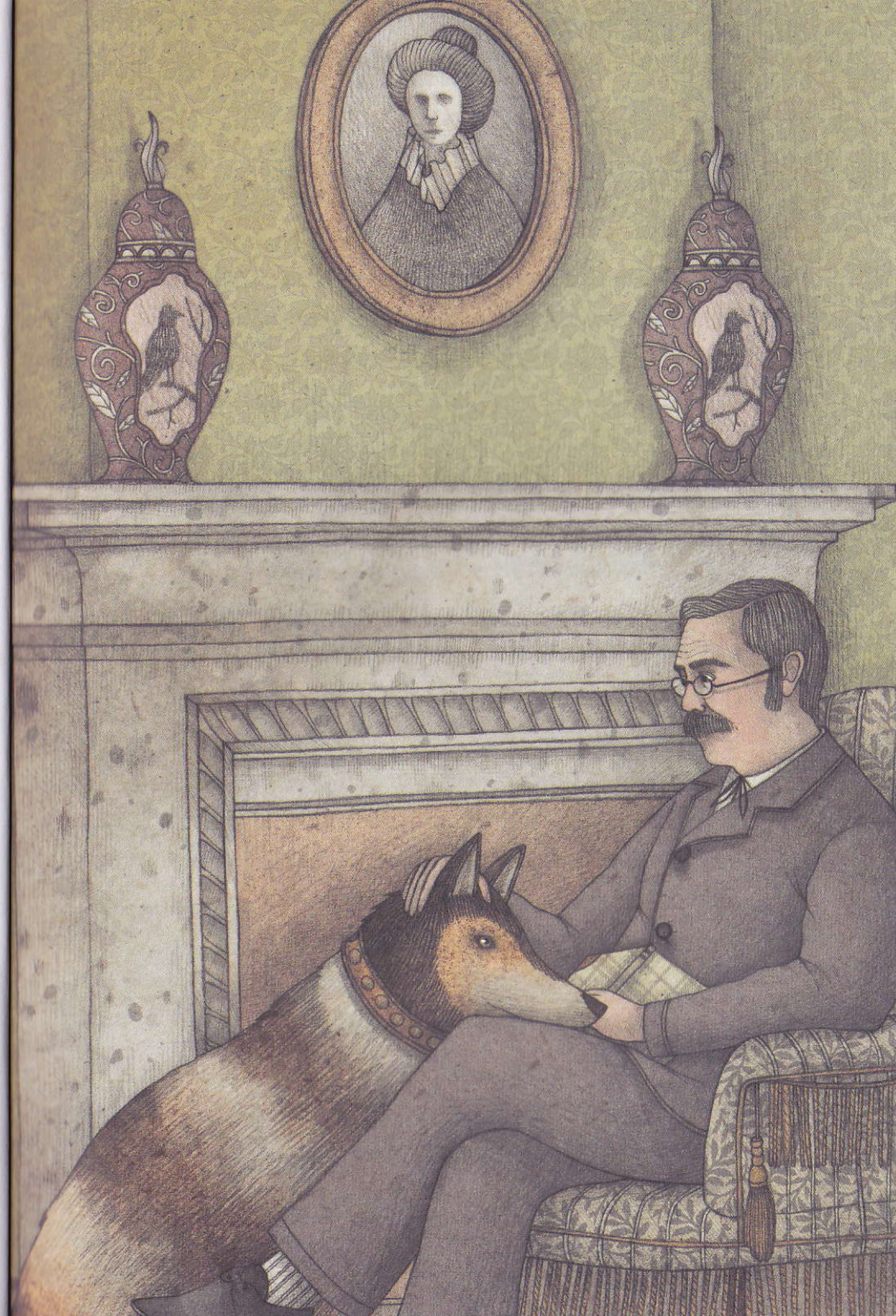
6	Personaje
8	Activități
10	Capitolul 1 Departa de casă
18	Activități
20	Capitolul 2 O viață obișnuită
28	Activități
30	Capitolul 3 Lupta
38	Activități
40	Capitolul 4 Noi stăpâni
48	Activități
50	Capitolul 5 Dragoste și respect
58	Activități
60	Capitolul 6 Înapoi în trecut
70	Activități
72	Realitatea din spatele ficțiunii – Dosar Jack London
74	Realitatea din spatele ficțiunii – Dosar Rasa Husky
76	Realitatea din spatele ficțiunii – Dosar Istorie: Goana după aur din Klondike
78	Test
79	Fișă de lectură
80	Dicționar

Departa de casă

Buck, un câine mare și puternic, trăia fericit într-o casă frumoasă, la țară, împreună cu judecătorul Miller și familia sa. Aceștia locuiau în Valea Santa Clara, lângă orașul San Jose din California. Pământul era fertil în această regiune și renumit pentru roadele sale. Buck era un câine prietenos și îi plăcea să meargă la pescuit cu fiii judecătorului Miller. Ducea o viață tihnită*, dar lucrurile erau pe cale de a se schimba pentru Buck. Începuse Goana după aur în Klondike, iar Buck avea să ia în curând parte la ea.

Toate ziarele vorbeau despre Goana după aur, dar bineînțeles că Buck nu putea citi, așa că nu știa nimic despre asta. Oricum, nu era interesat de aur!

Familia Miller avea o mulțime de câini, dar, la numai patru ani, Buck era deja șeful. Toți

câinii îl respectau și fiecare membru al familiei îl iubea.

Vara, nepoții judecătorului se jucau urcându-se pe spinarea sa, în timp ce iarna stătea în liniște cu judecătorul Miller în bibliotecă, în fața focului călduros, unde se simțea în siguranță și iubit. Deseori, se plimba cu fiicele judecătorului și chiar înota cu băieții în piscina din grădină.

Buck nu era gras, ca unele animale de companie, îi plăcea să înoate și devenea mai puternic pe zi ce trecea. Toată lumea îl iubea. Din păcate, căutătorii de aur din nord aveau nevoie de un câine ca el. Manuel, ajutorul grădinarului, a decis să-l vândă pe Buck pentru a face câțiva dolari *. Așadar, într-o seară, el l-a luat pe Buck la o plimbare, pe când nimeni nu îl căuta. Buck îl cunoștea bine pe Manuel și era fericit să meargă cu el. S-au dus la gară, unde un alt om îl aștepta pentru a-i da lui Manuel banii pentru câine. Străinul i-a pus lui Buck o frânghie în jurul gâtului și a tras-o cu forță. Apoi, omul l-a urcat pe Buck în tren. Câinele era furios și l-a mușcat de mână, dar nu a fost de niciun folos, fiindcă nu a putut să fugă.

Au ajuns la San Francisco, unde omul l-a dat pe Buck unui alt străin. Bietul câine era foarte însetat și înfometat. Era mult prea obosit pentru a mai lupta atunci când i-au tăiat zgarda și l-au azvârlit într-o cușcă de lemn. Nu înțelegea ce se întâmplă: „De ce oare îmi fac asta?” gândea el.

În timpul nopții, omul a venit să-l vadă pe Buck. La început, a crezut că era judecătorul, dar, când și-a dat seama că era un străin, a lătrat furios: „Unde este stăpânul meu?” s-a întrebat el, trist.

În dimineața următoare, patru oameni au venit să vadă câinele. Păreau periculoși și Buck îi lătra din cușcă. Au râs de el și au pus lada într-un alt tren.

Buck pornise acum la un drum care îl ducea departe de pacea și liniștea casei lui și de oamenii pe care îi iubea. Din tren, l-au mutat într-un camion, apoi într-o barcă și, într-un final, încă o dată, într-un tren. În tot acest timp, nimeni nu i-a dat lui Buck ceva de băut. Era slăbit și speriat.

Două zile și două nopți trecură, iar Buck stătea în cușcă și lătra atunci când cineva venea

lângă el. Îi era foarte sete acum și era furios pe acești oameni care îl duceau departe de toate lucrurile pe care le cunoștea și iubea. Ochii îi erau roșii, era murdar și furios. Nu mai avea nimic din înfățișarea lui de odinioară, așa cum îl știa judecătorul Miller. Abia aștepta să iasă din cușcă pentru a încerca să-i muște pe acești oameni. Acum nu mai avea frânghia în jurul gâtului, dar locul încă îl dureau.

Într-un sfârșit, au ajuns la Seattle. Cei patru bărbați au cărat cușca într-o curte mică, cu ziduri înalte. Apoi, un om cu pulover roșu a intrat în curtea din spate. Avea o toporișcă într-o mână și o bătă în cealaltă. Buck știa că era în pericol. Bărbatul a lovit cușca de lemn cu toporișca pentru a o deschide. Din interior, Buck împingea furios în lemnul spart. Voia să iasă. Era ca un animal sălbatic, gata de atac.

— Haide, furiosule! a spus bărbatul, în timp ce lovea cu îndârjire* cușca. Încă o dată și încă o dată, până ce a spart-o.

Deodată, Buck a sărit la el cu o privire răzbunătoare în ochi. Omul l-a lovit tare cu bătă, iar câinele a căzut la pământ. Buck a încercat

din nou, dar fără niciun folos. De fiecare dată, omul în pulover roșu îl lovea cu bâta. Omul a continuat să îl lovească pe Buck până când acesta căzu lat la pământ. Când Buck a privit în sus, omul stătea deasupra lui.

— Bine, Buck, a spus el, acum știi cine este șeful. Fii un câine bun și nu vei avea probleme!

Apoi, omul i-a dat câinelui niște mâncare și apă. Buck a trebuit să accepte că nu se putea lupta cu o bâta și un topor. Aceasta a fost cea dintâi lecție pe care a învățat-o în această nouă lume.

În fiecare zi, alți câini soseau, iar omul în pulover roșu îi aștepta cu bâta. Câteodată, veneau și alți oameni, îi dădeau omului în pulover roșu ceva bani și luau câte un câine.

„Unde se duc oare?” se întreba Buck.

Într-o zi, un om care vorbea în franceză a venit și l-a ales pe Buck. Îl chema Perrault și trimitea scrisori și pachete guvernului canadian. Avea nevoie de un câine puternic pentru a trage sania poștașului și Buck era potrivit pentru munca aceasta. Omul a mai cumpărat un alt

câine, pe nume Curly, apoi i-a dus pe cei doi câini la vapor, unde îl aștepta prietenul său, François. Acolo s-au alăturat altor doi câini și cu toții s-au îndreptat către nordul înghețat. Ceilalți câini se numeau Spitz și Dave. Spitz, un câine mare și alb, a încercat să-i fure cina lui Buck încă din prima noapte. Văzând una ca asta, François l-a pedepsit pe Spitz, fapt pentru care Buck a tras concluzia că noul lui stăpân era un om bun. Celălalt câine, Dave, era foarte liniștit și nu era interesat de Buck sau de Curly.

Pe măsură ce se îndreptau spre nord, se făcea din ce în ce mai rece. Într-o bună dimineață, devreme, au ajuns la Dyea, lângă Skaguay, în Alaska. De aici, mulți căutători își începeau călătoria către ținuturile pline cu aur din jurul orașului Dawson, din Yukon, Canada.